

D E C I Z I E
BO2012_0076
Data: ■.2012

Prin contestația nr. ■/12.03.2012, înregistrată la CNSC cu nr. ■/13.03.2012, depusă de SC ■ SRL, cu sediul în ■, CUI ■, și adresa aleasă pentru comunicarea actelor de procedură în ■, privind procedura licitație deschisă pentru atribuirea contractului de lucrări "amenajare ■", coduri CPV 45210000-2 și 71330000-0, cu data de deschidere a ofertelor 02.05.2012, organizată de ■, cu sediul în ■, în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat remedierea fișei de date a achiziției.

În baza legii și a documentelor depuse de părți, CNSC

DECIDE:

În baza art. 278 al. (5) din OUG 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare, pentru considerentele evocate în motivarea prezentei, respinge contestația SC ■ SRL nr. ■/12.03.2012, în contradictoriu cu ■.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 280 al. (3) din OUG 34/2006. Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de zece zile de la comunicare.

MOTIVARE

În luarea deciziei s-au avut în vedere următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 266 al. (1) din OUG 34/2006, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze contestația de față, prin care operatorul economic SC ■ SRL reclamă ca fiind nelegale anumite cerințe din fișa de date utilizată de ■ la licitația deschisă pentru atribuirea contractului de lucrări "amenajare ■", inițiată prin anunțul de participare nr. ■/■.03.2012. Astfel, în opinia petentei, nu se respectă prevederile art. 5 al. (1) din Ordinul nr. 509/2011 privind formularea criteriilor de calificare și selecție, conform caruia autoritatea contractantă este obligată să publice în documentația de atribuire modalitatea de depunere a următoarelor documente: "Certificat de atestare fiscală (datorii la bugetul consolidat general) din care să reiasă obligațiile exigibile pentru luna anterioară celei în care se depun ofertele; Certificat de taxe și impozite locale (datorii la bugetele locale) din care să reiasă obligațiile exigibile pentru luna anterioară celei în care se depun ofertele".

La cap. III.2.2) - Capacitatea economica si financiara, este specificat un nivel minim pentru cifra medie de afaceri din ultimii trei ani de cel puțin 50.000.000,00 lei "fara TVA", însă în niciun bilanț contabil cifra de afaceri nu este redată cu sau fără TVA.

La cap. III.2.3.a) se solicită pentru personalul de asigurare a controlului calității "atestat in domeniul lucrării ce urmeaza sa fie executata", desi personalul responsabil cu controlul calitatii nu mai are obligația de a fi atestat, acesta putând fi numit prin decizie interna.

La cap. II.2.1) se specifică: "Valoarea estimata fara TVA: intre 26,160,780.00 si 30,656,210.00 lei"; autoritatea nu a menționat care dintre cele doua valori reprezintă valoarea estimată a contractului, în funcție de care se vor elabora și evalua ofertele.

În cadrul cap. III.2.3.a) - Capacitatea tehnică și/sau profesională, se cere ca ofertantul sa facă dovada că poate dispune (în proprietate, leasing sau prin contracte/convenții de închiriere) de utilajele, instalațiile, echipamentele tehnice, mijloacele de transport, laboratoare si alte mijloace fixe necesare pentru îndeplinirea contractului de lucrări, și anume: "buldoexcavator - 3 buc, excavator - 1 buc, încărcător frontal - 2 buc, autobasculante 12-35 tone - 5 buc, pompa de beton - 1 buc, motopompa - 1 buc, cilindru compactor - 2 buc, vibrator de beton - 2 buc, placi compactoare - 2 buc, statie de betoane - 1 buc, grup electrogen". Această cerință nu se justifică atât timp cât lista utilajelor necesare pentru execuția lucrării reiese numai în urma întocmirii proiectului tehnic al lucrării, proiect ce va fi realizat în urma procedurii de achiziție și care va aborda soluții tehnice diferite, date de către proiectanți, care vor presupune și liste de utilaje diferite. Mai mult, cerința este restrictivă, fiind de natură să încalce atât principiul proporționalității, cât și al nediscriminării, conducând la o limitare a numărului de participanți.

Sub aspectul legalității criteriului de atribuire a contractului "oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic", este supus atenției factorul de evaluare "costul de întreținere a lucrării pe toata durata de viață", care nu se încadrează în prevederile art. 199 al. (2) din ordonanță și nici în cele ale art. 14 al. (2) din HG 925/2006. Acest factor de evaluare nu este relevant pentru evaluarea ofertelor, atât timp cât durata de viață este dată de normativele de proiectare ale clădirilor și, mai ales, atât timp cât execuția de lucrări presupune a avea un termen de garanție a lucrării. Prin utilizarea factorului de evaluare raportat la costurile de întreținere pe durata de viață a lucrării (de cel puțin 100 de ani), ar însemna ca "administratorul acelei societăți comerciale" își va asuma, de la bun început, anumite costuri suplimentare, fără a obține profit, ci dimpotrivă, va înregistra o pierdere, fapt ce contravine legislației în vigoare și principiilor dreptului societar.

În punctul său de vedere nr. ■/16.03.2012 asupra contestației, înregistrat la Consiliu cu nr. ■/19.03.2012, autoritatea contractantă

susține în apărare că a remediat fișa de date a contestației, după cum urmează:

- s-a specificat faptul că documentele vor fi depuse conform art. 5 al. (1) din Ordinul nr. 509/2011;

- la cap. III.2.1.a) s-a precizat că certificatele de atestare fiscală și de taxe și impozite locale se depun în oricare dintre formele: original; copie legalizată; copie lizibilă cu mențiunea "conform cu originalul".

- la cap. III.2.2), referitor la cifra medie de afaceri, s-a eliminat mențiunea legată de TVA;

- la cap. III.2.3.a) s-a renunțat la prezentarea atestatului în domeniul lucrării pentru responsabilul cu asigurarea controlului calității;

- la cap. II.2.1) s-a indicat valoarea estimată a lucrărilor, de ■ lei, exclusiv TVA.

Cu privire la cerința de la cap. III.2.3.a), ca ofertantul să facă dovada că poate dispune de utilajele, instalațiile și echipamentele tehnice enumerate, ea este menținută, autoritatea invocând în acest sens că nu a încălcat prevederile legale, dotarea fiind necesară pentru îndeplinirea contractului în condiții corespunzătoare. În plus, ANCRMAP a verificat conformitatea cu legislația aplicabilă a documentației de atribuire și a emis acceptul în vederea inițierii procedurii de atribuire, ceea ce înseamnă că prevederile din documentația de atribuire sunt conforme cu normele legale privind achizițiile publice.

De asemenea, aceeași autoritate națională a verificat și acceptat și factorul de evaluare "costul de întreținere a lucrării pe toată durata de viață", factor prin care, așadar, nu se încălcă dispozițiile legale.

Separat de acestea, autoritatea contractantă invocă tardivitatea contestației.

În urma solicitării Consiliului nr. ■/21.03.2012, SC ■ SRL a comunicat acestuia că este de acord cu remedierile operate de autoritatea contractantă, însă își menține criticile în ceea ce privește cerința ca ofertantul să facă dovada că poate dispune de anumite utilaje, instalații și echipamente, precum și față de factorul de evaluare "costul de întreținere a lucrării pe toată durata de viață".

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține că, prin anunțul de participare nr. ■, publicat în SEAP la ■.03.2012, autoritatea contractantă a inițiat o procedură de licitație deschisă în vederea achiziționării de servicii de proiectare și lucrări de execuție pentru amenajarea ■, estimate valoric la ■ lei, fără TVA. Documentația de atribuire a fost postată în SEAP, alături de anunțul de participare. După consultarea acesteia, pentru motivele evocate în paginile de mai sus, operatorul economic SC ■ SRL a învestit Consiliul cu soluționarea contestației ce face obiectul prezentei cauze.

Înainte de a trece la cercetarea pe fond a contestației, în contextul invocării excepției tardivității ei de către autoritatea contractantă, raportat la art. 278 al. (1) din ordonanță și art. 137 C. proc. civ., Consiliul este ținut să analizeze cu precădere excepția. Astfel fiind, Consiliul constată că societatea contestatoare a luat cunoștință despre actul pe care îl reclamă (fișa de date aferentă procedurii) la 02.03.2012, care reprezintă data la care se va raporta termenul legal de depunere a contestației, stabilit în textul art. 256 ind. 2 al. (1) lit. a) din ordonanța de urgență privind achizițiile publice. Conform acestui text legal, în cazul în care valoarea estimată a contractului care urmează să fie atribuit este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 al. (2), ipoteză în care se încadrează și contractul în referință, contestația poate fi depusă în cel mult zece zile, începând cu cea următoare luării la cunoștință de către contestator de actul autorității contractante pe care acesta îl consideră nelegal.

Potrivit art. 256 ind. 2 al. (2) din ordonanță, în cazul în care contestația privește conținutul documentației de atribuire publicată în SEAP, data luării la cunoștință este data publicării ei, în speță ■.03.2012, reieșind că legiuitorul prezumă absolut luarea la cunoștință despre documentație (din care face parte integrantă fișa de date) la data publicării ei, orice dovadă contrară neputând fi primită.

Socotind termenul conform dispozițiilor procedurale aplicabile, se constată că acesta nu era depășit la momentul la care SC ■ SRL a transmis contestația sa, prin serviciul poștal, către Consiliu și către autoritatea contractantă (12.03.2011), întrucât ultima zi în care se putea transmite contestația împotriva documentației atacate era luni 12.03.2012. Faptul că la autoritate contestația a fost primită și înregistrată la 14.03.2012, iar la Consiliu la 13.03.2012, nu înseamnă că ea a fost formulată tardiv, întrucât data expedierii prin serviciul poștal este 12.03.2012, dovadă fiind înscrisurile de expediție prezentate de părțile în litigiu. Regula cuprinsă la art. 104 C. proc. civ., conform căreia actele de procedură trimise prin poștă instanțelor se socotesc îndeplinite în termen dacă au fost predate recomandat la oficiul poștal înainte de împlinirea lui, se aplică și procedurii în fața Consiliului, constituind dreptul comun în materie (art. 297 din ordonanță). În atari condiții, se respinge ca nefondată excepția tardivității contestației ridicată de autoritatea contractantă.

Intrând în cercetarea pe fond, Consiliul observă că autoritatea a remediat următoarele deficiențe reclamate de contestatoare, actul de remediere fiind adus la cunoștința operatorilor economici prin publicarea lui în SEAP la ■.03.2012:

- neindicarea formei în care trebuie depuse documentele de calificare;
- solicitarea unei cifre medii de afaceri cu TVA;
- impunerea atestării responsabilului cu asigurarea controlului calității lucrării;

- indicarea unei duble valori estimate a contractului.

Astfel, prin clarificarea publicată în SEAP la ■.03.2012, autoritatea a acceptat să corecteze fișa de date a achiziției, raportat la deficiențele semnalate de contestatoare, respectiv:

- a specificat faptul că documentele vor fi depuse conform art. 5 al. (1) din Ordinul nr. 509/2011;

- la cap. III.2.1.a), a precizat că certificatele de atestare fiscală și de taxe și impozite locale se depun în oricare dintre formele: original; copie legalizată; copie lizibilă cu mențiunea "conform cu originalul".

- la cap. III.2.2), referitor la cifra medie de afaceri, a eliminat mențiunea legată de TVA;

- la cap. III.2.3.a), a renunțat la prezentarea atestatului în domeniul lucrării pentru responsabilul cu asigurarea controlului calității;

- la cap. II.2.1), a indicat valoarea estimată a lucrărilor, de ■ lei, exclusiv TVA.

După cum arată în răspunsul său nr. ■/22.03.2012, SC ■ SRL este de acord cu modificările expuse mai sus, situație în care obiecțiile sale asupra deficiențelor remediate au rămas fără obiect.

Pe rolul Consiliului se mențin obiecțiile legate de dotările cerute ofertanților și de factorul de evaluare "costul de întreținere a lucrării pe toată durata de viață". În cercetarea acestora, Consiliul notează că, în fișa de date a achiziției, la cap. III.2.3.a) - Capacitatea tehnică și/sau profesională, autoritatea a cerut ca ofertantul să facă dovada că poate dispune (în proprietate, leasing sau prin contracte/convenții de închiriere) de utilajele, instalațiile, echipamentele tehnice, mijloacele de transport, laboratoare și alte mijloace fixe necesare pentru îndeplinirea contractului de lucrări, și anume: "buldoexcavator - 3 buc, excavator - 1 buc, încărcător frontal - 2 buc, autobasculante 12-35 tone - 5 buc, pompa de beton - 1 buc, motopompa - 1 buc, cilindru compactor - 2 buc, vibrator de beton - 2 buc, placi compactoare - 2 buc, stație de betoane - 1 buc, grup electrogen". Cerința figurează și la pct. III.2.3) din anunțul de participare.

Contestatoarea combate această cerință argumentând că numai în urma întocmirii proiectului tehnic al lucrării, parte a obiectului contractului de achiziție scos la licitație, se vor cunoaște soluțiile tehnice date de către proiectanți și, în consecință, utilajele necesare execuției lucrării. În plus, cerința este restrictivă și încalcă principiile proporționalității și nediscriminării (conduce la limitarea numărului de ofertanți).

Consiliul nu aderă la acest raționament. Aspectul că obiectul contractului a cărui atribuire se urmărește prin licitație acoperă și etapa de proiectare a lucrării nu interzice autorității contractante să estimeze un minim de utilaje necesare executării corespunzătoare a lucrării, cum s-a întâmplat în speță. Mergând pe firul de gândire al contestatoarei ar însemna că autoritatea nu are dreptul de a impune

nicio dotare ofertanților, sub pretextul că nu există întocmit un proiect al lucrării, concluzie vădit eronată.

Art. 188 al. (3) lit. f) din ordonanță prevede expres că, în scopul verificării capacității tehnice și/sau profesionale a ofertanților, autoritatea contractantă are dreptul de a le solicita o declarație referitoare la utilajele, instalațiile, echipamentele tehnice de care poate dispune operatorul economic pentru îndeplinirea corespunzătoare a contractului de lucrări. Lista dotărilor nu poate fi lăsată la discreția ofertanților, ci ea trebuie prestabilită de autoritate în funcție de specificul, de volumul și de complexitatea lucrărilor ce urmează să fie executate. Altminteri, la o investiție cum este cea de față s-ar prezenta operatori economici care nu dispun nici măcar de un grup electrogen, iar investiția ar fi sortită eșecului chiar din faza de licitare și contractare.

Potrivit art. 7 din HG 925/2006: "Criteriile de calificare și selecție, astfel cum sunt prevăzute la art. 176 din ordonanța de urgență, au ca scop demonstrarea potențialului tehnic, financiar și organizatoric al fiecărui operator economic participant la procedură, potențial care trebuie să reflecte *posibilitatea concretă a acestuia de a îndeplini contractul* și de a rezolva eventualele dificultăți legate de îndeplinirea acestuia, în cazul în care oferta sa va fi declarată câștigătoare"

Astfel fiind, impunerea de către organizatoarea licitației a unui minim de dotări pentru ofertanți *nu aduce atingere prescripțiilor legale în vigoare*. Desigur, nivelul acestor dotări este supus principiilor proporționalității și nediscriminării, după cum remarcă însăși contestatoarea.

În cuprinsul contestației sale, SC ■ SRL nu combate cu argumente ideea că dotările nu ar fi necesare pentru buna execuție a contractului, ci afirmă că necesarul poate fi stabilit doar în urma proiectului. Cum s-a arătat mai sus, nu poate fi acceptată o astfel de abordare simplistă întrucât s-ar deduce că autoritatea nu este abilitată să solicite nimic în absența unui proiect finalizat, poziție care tinde să infirme însăși dreptul autorității de a verifica în prealabil capacitatea tehnică a ofertanților din perspectiva resurselor tehnice. *A contrario* s-ar ajunge ca fiecare ofertant să își stabilească propriile condiții de calificare, diferite de condițiile aplicabile celorlalți ofertanți, prin raportare la disponibilitățile pe care le are. În speță, este evident că autoritatea contractantă nu putea cere o listă de utilaje pe baza unui proiect care nu există, ceea ce nu înseamnă că îi era interzisă o estimare a categoriei de echipamente necesare pentru finalizarea investiției. Nu aduce niciun fel de argumente din care să rezulte că poate executa lucrarea în discuție fără aceste utilaje, raportat la soluția tehnică pe care o va aborda în ofertă.

Petenta nu explică nicăieri de ce buldoexcavatorul, excavatorul, încărcătorul, autobasculantele, pompa de beton și așa mai departe nu sunt necesare pentru execuția lucrării, ci se mărginește să invoce caracterul lor restrictiv sub pretextul că nu

există un proiect al investiției, opinie pe care Consiliul nu o poate accepta ca fiind întemeiată. În consecință, ceea ce invocă petenta nu reprezintă un motiv de eliminare în întregime sau în parte a necesarului de utilaje enumerate de autoritate în listă.

Lucrările presupunând excavări, degajări, amenajări, punere în operă de betoane etc., este firească cerința autorității ca ofertanții să dețină, cu orice titlu legal, utilajele specifice acestor activități.

Faptul că SC ■ SRL nu dispune de anumite resurse tehnice solicitate de autoritate, dar pe care le poate închiria/obține de la furnizorii săi, nu înseamnă că solicitarea autorității este restrictivă. Caracterul disproporționat sau restrictiv al cerinței nu se prezumă, ci trebuie dovedit de către cel care îl afirmă, însă, în speță, nu se demonstrează în niciun fel de ce dotarea minimă stabilită de autoritate pentru execuția lucrării este disproporționată față de rigorile lucrării.

Obiecțiile contestatoarei legate de cerința în discuție sunt de ordin general, respectiv nu sunt justificate în concret. Nu se aduc argumente probatorii de către contestatoare din care să rezulte caracterul nelegal al ei. Art. 1169 C. civ. în vigoare și art. 129 al. 1 C. proc. civ. impun părților să își susțină cu mijloace de probă cele ce afirmă în fața Consiliului, lucru care nu se întâmplă în privința obiecțiilor contestatoarei privind cerința dotării tehnice, motiv pentru care ele vor fi respinse ca nefondate.

SC ■ SRL mai reclamă și nelegalitatea factorului de evaluare "costul de întreținere a lucrării pe toată durata de viață", apreciind că el nu se circumscrie art. 199 al. (2) din ordonanță și art. 14 al. (2) din HG 925/2006.

Din parcurgerea fișei de date se constată de către Consiliu că autoritatea contractantă a stabilit în fișa de date a achiziției, la pag. 5, factorul de evaluare "costul de întreținere a lucrării pe toată durata de viață", căruia i-a asociat următoarea descriere: "*Detalii priv aplic algor de calcul Cost de intret a lucr pe toata durata de viata va fi justific in cadr of printr-un mem justific din care sa rez toate chelt pe care le are benef pe toata dur de viata a constructiei, punctaj max – 10 pcte; a) pt of cu cele mai scaz cost se ac 10 pcte; b) celelalte of se punct utiliz urmat form: costul min/costul oferitx 10 pcte, unde costul min este costul min oferit în cadrul unei of conforme si costul oferit este costul ofertei evaluate*".

Atât factorul de evaluare, cât și descrierea reprodusă, au fost verificate și acceptate ca fiind legale de către ANRMAR, în etapa de inițiere a licitației, după cum a subliniat și autoritatea contractantă.

Relativ la criticile aduse de petentă, relevanță aparte o au prescripțiile art. 199 din ordonanță:

"(1) În cazul aplicării criteriului «oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic», oferta stabilită ca fiind câștigătoare este oferta care întrunește punctajul cel mai mare rezultat din aplicarea unui sistem de factori de evaluare pentru care se stabilesc ponderi relative. În cazul în care, din motive obiective, pe care

autoritatea contractantă le poate justifica temeinic, este imposibilă stabilirea exactă a ponderilor relative pentru fiecare factor de evaluare, autoritatea contractantă are obligația de a indica în anunțul de participare și în documentația de atribuire cel puțin ordinea descrescătoare a importanței factorilor de evaluare care urmează să fie utilizați.

(2) Factorii de evaluare a ofertei, prevăzuți la al. (1), pot fi, alături de preț: caracteristici privind nivelul calitativ, tehnic sau funcțional, caracteristici de mediu, costuri de funcționare, raportul cost/eficiență, servicii post-vânzare și asistență tehnică, termen de livrare sau de execuție, alte elemente considerate semnificative pentru evaluarea ofertelor.

(3) Autoritatea contractantă are obligația de a preciza, în mod clar, în invitația/anunțul de participare, precum și în documentația de atribuire, factorii de evaluare a ofertei cu ponderile relative ale acestora.

(4) Autoritatea contractantă are obligația de a preciza în documentația de atribuire algoritmul de calcul sau metodologia concretă de punctare a avantajelor care vor rezulta din propunerile tehnice și financiare prezentate de ofertanți.

(5) Orice modificare și/sau completare a factorilor de evaluare precizați conform al. (3) conduce la anularea procedurii de atribuire."

Parcurgând prescripțiile redate, Consiliul consideră că factorul de evaluare "costul de întreținere a lucrării pe toată durata de viață" nu este exclus de acestea, ci dimpotrivă. Enumerarea legiuitorului de la al. (2) este una exemplificativă, ceea ce înseamnă factorul în discuție îi poate fi alăturat, întrucât este de netăgăduit că un cost cât mai redus de exploatare a construcției utilitare pe durata de viață își are impactul său în amortizarea și exploatarea eficientă a investiției. Cu cât o astfel de cheltuială este mai redusă, cu atât avantajul pentru autoritatea contractantă este mai mare, care va putea să economisească/redistribue în timp fondurile pe care altminteri le-ar presupune exploatarea investiției.

Pe de altă parte, însuși legiuitorul acceptă expres luarea în calcul, ca factori de evaluare, a "costurilor de funcționare" și a "raportului cost/eficiență", ceea ce transpus în cazul unei lucrări acoperă tocmai "costul de întreținere a lucrării pe toată durata de viață". Este opțiune diligentă și în acord cu principiul utilizării economicoase a fondurilor publice raportarea autorității contractante la costul de exploatare a lucrării, acordând punctaj suplimentar acelor oferte care asigură un cost cât mai avantajos pentru beneficiar (cât mai scăzut).

O dimensiune specifică a responsabilității administrației publice vizează chiar eficiența acesteia. Criteriul de eficiență se referă la cât de bine au fost folosite resursele disponibile pentru a transforma activitățile propuse în rezultatele intenționate. Acest criteriu vizează aspecte legate de rentabilitate – anume dacă ar putea fi obținute

același rezultat sau rezultate mai bune prin alte modalități – și, în același timp, mai ieftine.

Factorul stabilit de autoritate și în avantajul acesteia nu contravine cu nimic nici art. 14 al. (2) din HG 925/2006.

Costurile de întreținere nu incumbă ofertanților, cum eronat consideră contestatoarea, ci autorității beneficiare a lucrării. Ele trebuie doar determinate de ofertanți, în oferta pe care o vor prezenta autorității, iar nu suportate de aceștia (direct sau prin reținere din garanția de participare). Desigur, estimarea unor costuri greșite poate atrage răspunderea patrimonială a ofertantului contractor care și-a întocmit deficitar oferta, însă nu și obligația de a suporta el costurile reale de întreținere.

Pentru a preveni astfel de estimări greșite, autoritatea are la îndemână posibilitatea de a furniza clarificări asupra metodologiei alese, fie la cererea operatorilor economici, fie din oficiu, clarificări din care să reiasă care este durata de viață a construcției avută în vedere, precum și tipurile de costuri de întreținere de care ofertanții vor trebui să țină seama. Se va diminua în acest fel riscul ca ofertanții să ia în calcul o durată de viață nerealistă/greșită sau/și de a omite din totalul costurilor de întreținere anumite categorii, cu scopul de a își maximiza punctajul la factorul în referință prin prezentarea unui cost minim (și incomplet, deci greșit). Este recomandabil ca autoritatea să manifeste o atitudine diligentă, prin clarificarea metodologiei aferente factorului amintit, evitându-se în acest fel eventuale dificultăți ulterioare în compararea ofertelor (din cauza soluțiilor neunitare) sau stabilirea conformității lor (din cauza unor costuri neprevăzute), a căror repercusiuni pot duce chiar la anularea întregii proceduri de atribuire.

Revenind la elementele criticate, concluzia celor de mai sus este că autoritatea contractantă a procedat legal în privința cerinței dovedirii de către ofertanți a faptului că dispun de echipamentele, utilajele și instalațiile tehnice enumerate, precum și a includerii factorului de evaluare "costul de întreținere a lucrării pe toată durata de viață", criticile contestatoarei fiind nefondate sub aceste aspecte.

Raportat la ansamblul considerentelor expuse, în temeiul art. 278 al. (5) din OUG 34/2006, Consiliul va respinge contestația SC ■ SRL nr. ■/12.03.2012, în contradictoriu cu ■.

PREȘEDINTE COMPLET,

■

MEMBRU,

■

MEMBRU,

■

Redactată în 4 exemplare, conține 9 (noua) pagini